

پهنگدانه وهی زمانی جهسته له شیعری کوردیدا**(له تیف ههلمهت) به نمونه**

(PP 284 - 297)

د. دهرن عبدالرحمن صالح

زانکۆی سلیمانی / کۆلیژی پوره ردهی بنه پهرت

derunzanko@yahoo.com

د. ناز احمد سعید

پهیمانگای راهیتان وگه شه پیدانی پوره ردهی - سلیمانی

nazkurdy@yahoo.com

وه رگرتن: 2017/10/01**په سندرکن: 2018/01/16****بلاوکردنه وه: 2018/03/26****پیشه کی**

مانی جهسته بواریکه له بواره کانی کارکردنی زانستی زمانی دهرونی، زانستی زمانی دهرونیش لقیکه له لقه کانی زانستی زمانی کاره کی. لهو سۆنگه یه وه زمانی جهسته به یه کیک له دهر پرینه نازمانیه کان (پهره زمانیه کان) داده نریت، که ئەم دهر پرینه زۆر راسترو وردتن به راورد به ئاخوتن، ههروه ها پهنگدانه وه یه کی دهره کییه بۆ خسته پروی ناخی مروفه کان، که به شیوه یه کی بن ئاگایانه و بن مه به ست ئەنجامی ده دن و په یامی خویان به راستگۆیانه ده خه نه روو به بن ئەوهی ده سه لاتی مروفی به سه ردا زال بیت. زمانی جهسته نه ک ته نها ههر له زمانی ئاخوتندا، به لکو له زمانی نوسینیشدا پانتاییه کی فراوانی داگیر کردوه، بۆ نمونه له دنیا ی شیعردا ته نها وشه و پسته کان مه به ستی شاعیر پون ناکه نه وه، به لکو زمانی جهسته ش رۆلکی گرنگ ده گپریت له م بواره دا، هه ربۆیه له م توژی نه وه یه دا هه ولماندا وه زمانی جهسته له شیعره کانی له تیف هه لمه تدا به دهر بخه ین و مه به سه ته که شی پون بکه ینه وه. ناویشانی توژی نه وه که بریتیه له (پهنگدانه وهی زمانی جهسته له شیعری کوردیدا- له تیف هه لمه ت به نمونه)، لیره دا له بهر فراوانی مه ودا ی بابه ته که ته نها دوو کۆمه له شیعری (خواو شاره بچکۆله که مان، پرچی ئەو کچه په شمالی گهر میان و کوستانمه) ی شاعیری هاوچه رخ له تیف هه لمه تمان به نمونه وه رگرتوه. رپیزی لیکۆلینه وهی توژی نه وه که (وه سفی شیکاریه) و نمونه کانش له زمانی نوسین (شیعری له تیف هه لمه ت) هوه وه رگراوه. سودی ئەم توژی نه وه یه وه یه، که تاوه کو ئیستا زمانی جهسته ته نها له زمانی ئاخوتندا ئاماژه ی پیکراوه، به لام لیره دا هه ولماندا وه زمانی جهسته له زمانی نوسیندا وه شیعری شاعیریکدا به رجه سه ته بکه ین. له و گیرگرفت و ئاسته نگانه ی پوه پروشمان بووه وه له کاتی کارکردندا، زۆری نمونه کان بوو که زیاد له پیویست سه رقالی کردین به دیاری کردنی باشترین ئەو ده قانه ی که له گه ل ترۆپی بابه ته که و ناویشانه که دا یه کده گرنه وه. توژی نه وه که خۆی له دوو به شدا ده بییتته وه، به شی یه که م له ژیر ناویشانی (زمانی جهسته) دا خۆی ده نویتیت که به شیوه یه کی تیوری ئاماژه به زمانی جهسته کراوه و خۆی له چه ند ته وه ریکدا ده بییتته وه، به شی دووهمیش به ناویشانی (زمانی جهسته له شیعره کانی له تیف هه لمه تدا) یه، له م به شه شدا به شیوه یه کی پراکتیکی کار له سه ر دهره تانی لایه نه کانی زمانی جهسته له شیعره کانی شاعیری ناوبراودا وه رگرتی دوو کۆمه له شیعری (خواو شاره بچکۆله که مان، پرچی ئەو کچه په شمالی گهر میان و کوستانمه) کراوه.

به شی یه که م: زمانی جهسته

به وییته یی زمانی جهسته بواریکه له بواره کانی کارکردنی زانستی زمانی دهرونی و، به یه کیک له دهر پرینه نازمانیه کان (پهره زمانیه کان) هه ژمارده کریت و په ره زمانیه کانش "به هه موو ئەو تابه تیه ره وشتیانه ده وتری که په یوه ندی نازمانی یا زمان ئاسا پیکدین" (فه تاح، 1990، ل 19). بۆیه زمانی جهسته بریتیه له و جولانه ی که ئەندامه کانی له ش ده یکه ن، وه ک (ده ست، قاچ، شان، سه ر، ئاماژه ی ده موچا، ئاوازه ی ده نگ... هتد)، تاوه کو که سی به رامبه ر به شیوه یه کی باشتر زانیاریه کانی پښ بگات. زمانی جهسته پهنگدانه وهی نه پینه شاره واره کانی ناخی مروفه کانه، که به شیوه یه کی بن ئاگایانه ئەنجامی ده دن و به هۆیه وه په ی به و نه پینه ده بین، که پسته وخۆ به رامبه ر ناید رکیتیت، یاخود نکۆلی لڤ ده کات، به وییته ش ده بیته "پهنگدانه وه یه کی دهره کی بۆ بارودۆخی هه لچوونی که سه کان، که ده کریت ههر ئاماژه و جولیه ک کۆدیکی به به هاییت، یاخود کللیک بیت، بۆ هه لچوونی که سیک له چه رساتی جولوه ئاماژه کانیدا" (بربارایس، 2011، ص 9)، واته ئەو جولوه ئاماژه کللی کردنه وهی هۆکاری

هه لچوونه كانن. (دافيد برؤكرومبى) ده لى: "ئيمه له كاتى قسه كردندا به ئەندامه كانى ئاخوتن قسه ده كه كين، به لمر له گه ل ئەوه شدا به هه موو جهسته شه وه دودوين و په يوه ندى به كه سانى تريشه وه ده كه ين" (محمد امين، 2014، ل 42).

ئەو په يوه ندى يانەش به هوى چەند رىنگايه كه وه ئەنجام دەرئيت، كه ده توانين بلئين "زمانى گوتن و نووسين تاكه رىنگاي په يوه ندى تاكه كان نييه، به لكو مرؤف به هه لسو كه وت و جولانه وه كانيشى په يامتيك ئاراسته ي به رامبه ره كه ي ده كات، هه ربويه ئەم جولانه وانەو هه لسو كه وتانە مايه ي تيبينى زمانه وان و دەر ووناس... هتد بووه" (دزهبى، 2015، ل 105)

زاناي ئەمريكى (ئەلبيرت ميهرابين) ليكو لئينه وه يه كى زانستى ئەنجام داو گه يشته ئەو راسته ي كه " (7%) ي په يوه ندى يه كان له رىنگه ي وشه كانه وه يه و (38%) به هوى ئاوازه ي ده نگه وه يه و (55%) يش به هوى زمانى جهسته وه يه ("بيز، 2011، ص 7)، ئەمەش دەر يده خات كه په ره زمانه كان چەند هينده ي وته كان كاريگه ريان زياتره.

ئەوه ي ئاشكرايه و به لاي زوربه ي كه سانى زرنگيش به دى دەر كريت لاي زوربه ي كه سانى به ديقه ت، ئەوه يه كه مرؤف له كاتى ئاخوتندا بى ئاگايانه كو مە لپك هه لسو كه وت ئەنجام دەدات، كه ئەمانه هه موو نيشانەن بۇ دەر خستنى پروو راسته قينه ي مرؤف و سه لماندنى راستى و دروستى وته كانى، هه ربويه "هه لسو كه وتە جهسته يه كان ره نگدانه وه ي ناخى مرؤف نيشانده دات و له دوروبه ره دەر وونيه كه وه وه رده گيريت، چونكه مرؤف به هه موو ئەندامانى له شى ئاخوتن ئەنجام دەدات" (دزهبى، 2015، ل 105). زور جاريش ده بينين ئەو ئيشاره تانه ي كه سيك ئاماژه ي پى ده كات زور جياوازه له وه ي ئەيلين، كه ئيشاره ته نازمانيه كان دەر خه رى پروو راسته قينه ي تاكه كان و راسترو وردترن به راورد به وشه كان ("بيز، 2011، ص 18). ليره شدا هه ولده ده ين زمانى جهسته و تايبه تمه ندى يه كانى له چەند ته وه رى كيدا بخه ينه روو:

1- زمانى جهسته و كه سايه تى:

تايبه تمه ندى يه كى ديارى په ره زمانه كان ئەوه يه كه ده بيته هوى دروست بوون و خستنه پروو كه سايه تى مرؤفه كان، به مەش هاوتابوونى ئاخوتن و زمانى جهسته نيشانە يه بۇ راست و دروستى وته كانى قسه كه ر، چونكه تيبينى ده كه ين زور جاري وته كان باق و بريقه دارن، به لمر جولانه وه جهسته يه كان پىچه وانە ي ئەوه ده خاتە پروو، كه واته زمانى جهسته سه نكى مه حه كه بۇ سه لماندنى راسته كان، چونكه "زمانى جهسته زمانىكى سروشتيه و پيوستى به فير كردن نييه، هه ره وها په يوه ندى يه كى راسته وخوى به ئاستى بيتاگاييه وه يه و، په يامى خوى به راستگويى ده خاتە پروو به بى ئەوه ي ده سه لاتى مرؤفى به سه ردا زال بيت" (محمد امين، 2014، ل 43)

زوربه ي جولە جهسته يه كانى مرؤف كه له كاتى بيتاگاييداو بى مه به ست ئەنجامى دەدات به شىك له كه سايه تى تاك پىنكده هينيت، به وييه ي (كرده ي هه لسو كه وتە جهسته يه كان له خووه ن و بى مه به ست و زور له راستيش نزيكن و ناشارد رينه وه. شاره زايان پيئانوايه بزه ي لئوو دانيشتن و رويشتن و شپوه ي وه ستان، زانيارى زورمان دەر باره ي كه سايه تى پىده به خشيت، چونكه هه موو هه لسو كه وت و جولانه وه جهسته يه كان واتادارن و به شىكن له زمانى تيگه ياندين) (دزهبى، 2015، ل 106)، كه واته زمانى جهسته كاريگه ريه كى قول و به هيز له ناخى مرؤفدا جى ده هيليت و رولى له زوربه ي بواره كانى ژياندا هه يه (زنجير، 2004، ص 4)، له وچار چيوه يه شدا ليكوله رانى پسپور له زمانى جهسته "هاوران له سه ر ئەوه ي وشه گوته له بنه رهندا بۇ گواستنه وه ي زانيار يه كان به كارديت، به لمر زمانى جهسته بۇ دانوستان له سه ر ئالوگوپرى پراو بوچوونى نيوان كه سه كان به كارديت، هه ندى جاريش وه ك ئەلته رناتيفيكت له برى په يامه ده نكيه كان به كارديت" (بربارايس، 2011، ص 8)، بۇ نمونه ئاماژه كانى ده موچاو يان روخسار "به به هيز ترين جوره كانى ئاماژه داده نريت كه زور ئاسانترن بۇ خويندنه وه و لئيتيگه يشتنيان، هه ربويه كاتيك له گه ل كه سيك ده دويت، زوربه ي تەماشكر دنه كانت له سه ر ده موچاوى ئەو كه سه ده بيت كه دپالوگى له گه ل ده كه يت و، بى ئەوه ي هه ست به خوت بكه يت چاوه كانت چاودپرى ئاماژه كانى ده موچاوى كه سى به رامبه ره كات" (بيز، 2011، ص 128)

به كيك له ئەندامه سه ره كيه كانى له شى مرؤف (چاوه)، بويه هه ندى جار قسه كه ر پيوستى به ئاخوتن نييه، به لكو ده تواتيت له رىنگه ي چاوه وه په يامه كه ي بگه يه نيت به مەش وه ي كه متر به فيرؤ دەدات، چونكه "چاوه به هه مان شپوه ي زمانى مرؤف ده دويت، به لمر جياوازي نيوان زمانى چاوه و زمانى ئاخوتن ئەوه يه كه زمانى چاوه پيوستى به وه رگيران نييه، به لكو ده توانين له هه موو شوپتيكى جيهاندا لئى تيبگه ين" (بيز، 2011، ص 128)، ئەمەش ئەوه ده گه يه نيت كه زمانى جهسته هه رگيز رول و كاريگه رى له زمانى ئاخوتن كه متر نييه، به لكو له ئەگه رى نااماده يى زمانى ئاخوتندا، ئەوا زمانى جهسته شوپنگره وه ي ده بيت بۇ پاپه راندين و دروستكر دنى په يوه ندى نيوان مرؤفه كان، كه واته ده توانين بلئين زمانى جهسته راسترو دروستر په يامى شاراوه و ناخى مرؤفه كان به راورد به زمانى ئاخوتن به يه كدى ده گه يه نيت، چونكه زمانى جهسته (تاكه رىنگايه كه به هوى وه دوو كه سى جياوازه له زماندا ده توان

په بوهندى و له په كترگه يشتن ئه نجام بدهن كه ههريه كه يان ده توائت له وهى تريان تيبگات له رپگه ئاماژه و ده رپينه كانى (پوخساره وه). (ببب، 2011، ص 7)

2- پيوهره كانى زمانى جهسته به پى ته مهن و ره گه ز:

ئه گهر ته مهنش بكه ينه پيوهر بۆ تيبگه يشتن له ئاماژه كان، ئه وا ليكۆ لپينه وه كان سه لماندويانه كه خوئندنه وهى زمانى جهسته مى منلان و هه رزه كاران ساده و ساكارتره به راورد به كه سانى به ته مهن، چونكه "له رپوخسارى گه نجاندا ستويكى ده ماريى كه متر هه يه، بۆيه خيراى هه نديك له ئاماژه كان و مه وداى رپوونويان له لايهن كه سانى تره وه په يوه سته به ته مهنى كه سه كانه وه" (بربارايبس، 2011، ص 18)، واته مروف چهن ته مهنى بچوكترييت ئاماژه و ده ماره كانى راستر ده رته كه ون.

له خوئندنه وهى زمانى جهسته دا جياوازيه كى ئه وتۆ له تيوان تيبگه يشتن ئن و پياودا هه يه، كه ده كرپت بوترييت به شيويه كى گشتى ئافره ت تواناى خوئندنه وهى زمانى جهسته ي زياتره به راورد به پياوان، چونكه "ئافره ت توانايه كى خوړسكى هه يه بۆ وه رگرتنى توانا نازمانيه كان و كردنه وهى كۆده كان، سه ربارى ئه وهى توانايه كى به هيزيان هه يه بۆ بينينى بچوكتريين ورده كاريه كان، هه ر له بهر ئه م هۆيه ش ژماره يه كى كه م له پياوان تواناى درۆكرديان هه يه له گه ل هاوسه ره كانياندا، له كاتيكدا زۆبه ي ئافره تان ده توان راستيبه كان له پياوان بشارنه وه بچ ئه وهى هه ستي بچ بكه ن يان په ي بچ به رن" (ببب، 2011، ص 54)، هه ربۆيه كاتيك وته و ئاماژه كان يه كانگيرنابن به تايه تيش لاي ئافره تان، ئه وا راسته وخۆ په نا بۆ خوئندنه وهى ئاماژه كان ده بن و قسه و ته كانيش فه رامۆش ده كه ن. (بربارايبس، 2011، ص 16)

ده توانين بلئين هه موو جو له ماناداره كان و ئاماژه هه ره مه كه يه كانى جهسته، گوزارشتى راسته قينه و راسته وخۆ ناخ و هزرى مروفن و له لايهن كرده ي هه لچونه وه جو له يان پيده كرپت، ئه م تيروانينه ش بۆ په يوه ندى به ستن له تيوان دوو لايه ندا ده كرپت به مجوره گوزارشتى لپيكه ين: ديالوگى تيوان دوو كه س له راستيدا ديالوگى تيوان دوو بچ ئاگا ده گه يه يت، كه هه ريه ك له و دوو كه سه هه ولده دات به رامبه ره كه ي له حاله تى بچ ئاگاييدا بناسپت، له كاتيكدا حاله تى به ئاگابون به رده وامه له ديالوگكردن و به بچ ئه وهى هيج شتيكى گرنگ بدركييت. (ميسينجر، 2006، ص 16)

3- خوئندنه وهى زمانى جهسته:

خوئندنه وهى زمانى جهسته بۆ تيبگه يشتن له بارودۆخى هه لچوونى كه سى به رامبه ر له كاتى گوى بيستبوون لپى له ساته وه ختى قسه كردندا پيوستى به توانايه ك هه يه" (بربارايبس، 2011، ص 9)، هه ربۆيه كاتيك ده لپين فلان كه س چاو تيزو ورده له هه لسوكه وتى له گه ل كه سه كاندا، ئه وه به بچ هيج زانياريه كى پيشه وخت و به بچ مه به ست ئاماژه بۆ تواناى ئه و كه سه ده كه ين له خوئندنه وهى زمانى جهسته دا (بربارايبس، 2011، ص 10).

يه كيك له هه له هه ره باوه كان ئه وه يه، كه سيكى تازه پيبگه يشتوو له بوارى زمانى جهسته دا كاتيك كه كاره كه ي ئه نجامه دات، بۆ هه ر جو له و ئاماژه يه ك ته نها يه ك خوئندنه وه ده كات، كه ئه ويش هه له يه كى مه ترسي داره و ده يت خوئندنه وه يه كى گشتگر بۆ ئاماژه كان بكرپت، واته پيوسته له گه ل هه ر ئاماژه يه كدا بارودۆخى تايه تى و كه شه وه واى شوپنى ئه نجامدانى ئاماژه كان بخوئندريته وه، بۆ نمونه ئه گهر كه سيك سه رى خوراند ماناى ئه وه نييه ئه م كه سه چلكنه، ياخود به بچ مه به ست سه رى ده خورپت، به لكو پيوسته هه موو ليكدانه وه كانى تايه ت به و جو له يه (واته سه رخوراندن) خوئندنه وه يان بۆ بكرپت كه پنده چپت سه ر خوراندنه كه مه به ست لپى ئاره قكرده وه بيت يان دلنيانه بوونه وه يان خوراندنى ئاسايى بيت يان ئه سپچ يان بيرچونه وه يان درۆكردن بيت، ئينجا به ستنه وهى ليكدانه وه كان به ئاماژه كانى ترى كه سى به رامبه ر له هه مانكاندا". (بربارايبس، 2011، ص 14-15)

فيريوونى خوئندنه وهى زمانى جهسته هۆشيارت ده كاته وه كه وردتر زانيارى په يدا بكه يت له باره ي هه ولى كه سانى تر كه چۆن ده يانه ويت خويان سه پپين و فيل و ته له كه بازى بكه ن، هه ربۆيه زمانى جهسته ئه و راستيه مان بۆ درده خات كه كه سانى به رامبه ر هه مان ره فترمان له گه لدا ده كه ن، كه ئه وانيش ئه يانه ويت زانيارى له باره ي به رامبه ره كه يانه وه په يدا بكه ن، له وه ش زياتر زمانى جهسته فيرمان ده كات كه هه ستيارتر بين به رامبه ر به هه لچوون و هه ست و نه ستي كه سانى تر. (بربارايبس، 2011، ص 20)

4- زمانى جهسته له زمانى نو سيندا:

زمانى جهسته ته نها له گه ل زمانى ئاخوتندا ده رناكه وييت، به لكو له زمانى نو سينيشدا ره نكي داوه ته وه، به تايه تى لاي شاعيران كه خاوه نى هه ستي ناسك و به سوژن، و په يامه كه يان له رپگه ي نو سينه وه ده گه يه ننه خوئنه ران، له و چوارچيوه يه شدا به ره مه كانيان

دهیته هۆی زهمینه خوشرکردن بۆ خویندنه وهی بیرو ناسینه وهو خستنه روی که سایه تیان. لیره دا ته نها واتای وشه و پسته کان به س نییه، تاوه کو بزاین چ له هزری شاعیردا ده گوزهریت، به لکو ئه و وشه و پستانه ش گرنگن که تایه تن به زمانی جهسته که به هۆیا نه وه ده توانین لایه نی درونی شاعیر له کاتی نویسی به ره مه که ییدا بخوینینه وه، که ئایا خو شحاله، یاخود دلته نگه، یان دوودله... هتد. زمانی جهسته له زۆربهی دهقه ئه ده بییه کان و له ئیو تابلوو وینه کانیشدا به دیده کریت، که سه رجه میان ره نگدانه وهی هزری نوسه ر و وینه کیشه، که ههستی راسته قینه ی خاوه نه که یان درده خه ن.

5- زمانی جهسته له شاعیردا:

ئاشرکایه که شاعر زۆر لایه ن له خو ده گریت و چه ن دین بۆچوون و لیکدانه وهی جیاوازی بۆ ده کریت، به لام ئه وهی ده یته هۆی درخستنی راستیه کان و پشت راستکردنه وهی وته کان زمانی جهسته یه، بۆ نمونه شاعیر له کاتیکدا وه سفی راستگۆیی په گه زی به رامبه ر ده کات و له ده قه شاعیریه که شیدا ئه و ئاماژه نه ی تایه تن به زمانی جهسته بخاته روو که نیشانه ن بۆ درۆکردن، بۆمان درده که ویت که ههستی راسته قینه ی شاعیر له و کاته دا درخستنی ناپراستگۆیی په گه زی به رامبه ر بووه به پشتبه ستن به زمانی جهسته.

له و چوارچۆیه یه شدا زمانی جهسته (به زۆری له شاعیری (غه زه ل) دا درده که ویت، له به ره ئه وهی شاعیری (غه زه ل) زیاتر باس له له شولاری په گه زی به رامبه ر ده کات. وه ک ئاشرکاشه شاعیر زیاتر خوو به جهسته وه ده گریت، هه ربۆیه جوانی په کوشی به لاهه په سه نده به تایه تیش له وینه ی غه زه لدا، ئه و په کوشه ش یه که مین هه نکاوه که ئاماژه کانی لاشه درده خات، چونکه جهسته زمانحالی خاوه نه که یه تی و به یه قسه گوزارشت له خو ی ده کات له پریگه ی چاو و ده م و ده ست و رویشتن، که به یه وشه که سی به رامبه ر ئیده گه یه نیت به و پییه ش زمانی جهسته مانا و کاریگه ری زیاتری هه یه له زمانی ئاخوتن و نویسن که هه ندی جار توانای تیگه یان دنی به رامبه ریان نییه) (زنجیر، 2004، ص 4، 13، 17).

به شی دوومه: زمانی جهسته له شاعیره کانی (له تیف هه لمه ت) دا

هه ر له کۆنه وه شاعیران گرنگیان به جهسته ی مرؤف داوه به وه سفکردن و مه زراندنی له دپره هۆنراوه کانیاندا، چونکه "زمانی جهسته ش هه یچی له زمانی ده ربړاو که متر نیه بۆ گه یان دنی په یام و مه به سه کانه مان ئاماژه و جو له کانی ده ست و برۆ و چاو هه مان ئه رکی ئاخوتن و گوته کان ده بین" (الجعافره، 2012، ص 268) به تایه تی ئه و جو ره شاعیرانه ی ده چنه خانه ی غه زه له وه، که تیدا وه سفی له ش ولارو شیوه و پوخساری خو شه ویسته که یان کردوه، دواتر ئه م باسکردنه به پیی سه رده م و کات گۆپاوه، ته نانه ت شیوازی مه زراندنی که ره سه کانه ی گۆپانی به سه ردا هاتوه، سه رده ماتیک له شاعیری کلاسیکیدا زیاتر وه سفی جهسته و له ش و لاری ئافره ت کراوه بۆ درخستنی جوانی و سه رنچراکیشی و چواندویانه به هه ندی وینه و شتی ده وروبه ر، وه کو (بالای عه ره ر، زولفی وه کو مار، پرووی وه کو مانگ، کولمی وه کو سیو، لئوی یاقوت، هتد)، که له وانه یه ئه و وه سفکردن و لیکچواندنه بۆ سه رده ماتیک تر و قو ناغه کانی تر جیی بایه خ و گرنگی نه بوو ویت، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تره وه له قو ناغه کانی تر دا به جو ریکی تر باس له جهسته ی مرؤف کراوه، باس له چۆنیه تی زمانی جهسته کراوه، که به جو ره جو له یه ک به یه ئه وهی هه یچ قسه یه ک بکه یته ده توانیت په یامیک به که سی به رامبه ر بگه یه نیت که "گوزارشت له ناخی خاوه نه که ی ده کات و چاو و دل ده ویت، نه ک له پریگه ی وشه وه، به لکو به زمانی ئاماژه/ نیگا" (زنجیر، 2004، ص 13)، یان هه ندی جار شاعیران به ناوی جهسته وه قسه ده که ن، به تایه تی شاعیرانی نو ی به ناوی چاو، ده م، ده ست، گو ی، هتد قسه ده که ن و ئه و ئه ندامانه به که س ده که ن، ئه مه ش جو ریکی تره له مه زراندنی جهسته.

له تیف هه لمه ت یه کیکه له و شاعیره نو یخوازه یاخیانه ی که هه میسه به شوین کاری نو ی و بیرو که ی نو ی و دیمه نی نویدا ده گه ری ت، ده به ویت هه میسه جیاوازی نو یتر له شاعیرانی پیش خو ی و شاعیره کانی پیش خو ی ده ربکه ویت، ئه گه ر پاگوزه ریکی خیرابکه ین به دیوانه کانیاندا هه ر زوو به زوو هه ست به گرنگی و بایه خی جهسته لای شاعیر ده که ین، هه ر له باسکردنی جهسته ی دایکی و خو شه ویسته که ی تا ده گاته جهسته ی خاک و نیشتیمانه که ی به چه ن دین جو ر و شیوازی جیاوازی، بۆیه له به ر زۆری و فراوانی شاعیره کانی، ئیمه ته نها دوو کۆمه له شاعیری (خواو شاره بچکۆله که مان، پرچی ئه و کچه په شمالی گه رمیان و کو یستانمه) وه ک که ره سه ت بۆ لیکۆلینه وه که به کاره تیاوه، ئه وانیش به مجۆره به سه ر دوو ته وه ردا دابه ش ده که ین:

تهوهرى يه كه م: مه زاندى ئه ندامه كانى جه سته به تاك (منفرد)

مه به ست له م جوړه يان به كاره ينان و مه زاندى ئه ندامه كانى جه سته مروفه به تاك و ته نيا، كه هر يه كيكيان گوزارسته له هه ست و مه به ستيكى مروف، بۇ نمونه شاعير له دپړيكا ته نها له پړي چاوه وه سه رسامى به شتيك يان ديمه نيك درده برپيت، له شيعريكي تر دا به هوى ده سته وه گوزارشت له هه ستيكى ده كات، واته ئه ندامه كانى به تاكى مه زاندى وه، ته وه شمان له ياد نه چپت هه رچنده "زوربه ي جو له و هيتا سه ره كييه كانى په يوه ندى كردن له سه ر تاسه رى جه اندا وه كو يه كن، كاتى دلخوشى پنده كه نن و كاتى خه مبارى و دلته ننگى دموچاويان گرژ ده بيت، كاتى رازى بوون سه ر بۇ خواره وه راده وه شينن " (الان باربارا، 2008، ص 18)، به لام هيتا هه نديك هيتا هه يه به پيى كلتور و نه ته وه كان ده گورپيت، كلتور پو شنيى نه ته وه كه مانا و مه به سته كه ي ديارى ده كات "له وانه يه هيتا يان جو له يه ك له ناو نه ته وه كو مة لگايه كدا زور ساده و ئاسايى بيت، كه چى هه مان هيتا له كلتورى نه ته وه يه كى تر كاريكى ئاسايى نه بيت، بگره له وانه يه مانايه كى پيچه وانه شى هه بيت " (بيز، 1997، ص 11) ئيمه ليره دا به پيى كلتورى نه ته وه ي كورد ليك دانه وه بۇ هيتا كان ده كه ين، و ته و جو له و ئه ندامه مان وه رگرتوه كه شاعير له م كو مة له شيعره يدا به كار يه ينان و، هه ندى جار راسته وخو ناوى ئه ندامه كه نه هاتوه، به لام ته و هو كارو يارمه تيدره بووه بۇ دروستبوونى ته و هيتا و ئامازه يه، بۇ نمونه: گريان، پي كه نين، خه نده، ئه ندامه كانيشمان به م شپوه يه پو لين كرده:

1- چا و :

قسه كردن له سه ر چا و ته و مانا و ئامازانه ي ديانبه خشيت له شيعردا زور زورن، چونكه چا و پيگه يه كى زور فراوانى له ته ده ب به گشتى و له شيعردا به تايه تى دا گير كرده وه، جگه له وه ي نيشانه يه بۇ جوانى و دلگيرى و سه رنجرا كيشى خاوه نه كه ي، چا و زمانى ئامازه يه زور جار تيريكه دلى خو شه ويسته كه ده پيكيك و هه نديچارىش سوز و به زه يى ده پريزييت، زور جار ته وه ي ناتوانيت به دهم بيدركيى يان ناته وييت بيدركيى چا و پيشانى ده دات، هه نديچار بى ويستى خو شمان كرده كات، چونكه "بيليله و ره شينه ي چا و به پيى بارى دهر و و هه ستى مروفه كه ده گورپيت، كاتي ك به شتيك كاريگر ده بيت و ديهه ژييت، به مانا ته رنيه كه ي ره شينه ي چا و چا و هينده ي قه باره ي ئاسايه كه ي گوره ده بيت، به لام كاتى توره بوون و بيزارى ره شينه كانى چا و بچوك دهن و ده چنه وه يه ك" (بيز، 1997، ص 94) هه رپويه زور جار كه كه سيك قسه مان بۇ ده كات بۇ دلنيا بوون له راستى هه ست و قسه كانى هه ولده دهن پي ك سه رى ناو چا وى بكه ين.

له تيف هه لمه ت ده لپت :

شاعير له شيعرى (خه وى پيروز) دا ده لپت:

هه زاران شه و ته ستيه ي خه مبار ده ژميترم...

هه زاران سال بۇ چا وى تو چا و ده گيرم

خوشمت بو و خوشمت نه وى ...

ناليم به خوات ده سپيترم ...

له هه ر كوئى بى هه ورى بارانى عه شقم

بۇ ته و جى يه ده نيترم (هه لمه ت، 2000، ل 244)

له تيف هه لمه ت له خو شه ويسته كه ي دوره و زور بيري ده كات، پور و شه و ده ژميريت بۇ ته وه ي پيى بگات، هه زاران شه و ته ستيه ي خه مبارى ده ژميريت، واته بيدار و به تاگايه و دلى لاي خو شه ويسته كه يه تى، هه زاران سال بۇ چا وى ته و چا و ده گيريت، چا و گيرپان زمانى جه سته يه كه سه كه كه شتيكى لى و ن بيت يان لپى ديارنه مييت چا وى بۇ ده گيريت تا بيدوزيته وه و به دى بگات، به جولاندى چا و و سه رى و سه ر كردنى ته ملا و ته ولاى و ده وروپشتى ده زانين كه سيك شتيكى لى و نه و به شوئييدا ده گه رپيت، دا واپى شاعير خو شه ويسته كه ي دلنياده كانه وه كه دا واپى لى ناكات خو شى بويت يان نا، گوئى نادات به وه ي خو شى بويت يان خو شى نه وپت، چونكه له هه موو باره كاندا شاعير دلى نايه ت خوا حافيزى و مالتا واپى لى بگات، ده به وپت هه ميشه له گه لى بيت، بويه عه شقى شاعير عه شقى قو له، عه شقى شاعير هه وريكه خو شه ويسته كه ي له كوئى بيت ته وپش له وى ده بارپت.

له شيعرى (په يكه ري ك بۇ خو م ته تاشم) ده لپت :

ته م ته شكه و ته بال شكوا وانه

چا ويان له و رپواره زيت كردوته وه

كه بنيشتى كرما وى ريگانا كه شيلن

تاوهكو ئهو تهونه هه لوه شين

وا جولاً دهم وچاوه لپنكراوه كان

به كينه و گوگرد ئهى چنن(هه لمهت، 200، ل65)

(چاويان لڤ زيت كردۆتهوه) ئه مه زمانى جهسته به بن ئه وهى مرؤف هيج وشه يه ك بدركىنى به جولوه هيمايه كى چاوه ئه وهى له ناخيدايه ئه وهى دهيه ويئت به به رامبه رى ده گه يه نيئت، چاوه زيت كردنه وه ئامازه به بۇ ئه وهى له وه كه سه تورپهت، شيوازيكي هه په شه يى ده گه يه نيئت، پيگري لڤ ده كه يت و ناته ويئت ئه وه كاره بكات، هه رچه نده ئه مه جولوه و كرده وه يه كى مرؤف يه، تايبه ته به زمانى جهسته يى مرؤفه وه، به لام ليره دا سيفه تى مرؤفى داوه به ئه شكه وت، كه چاوه لپنكراوه كان زيت ده كاته وه و لتيان تورپه، چونكه رپنكراوه كان ده يانه ويئت شتى كوئن و خراپ له ناو به رن، ده يانه ويئت ته ونى رق و كينه هه لوه شين، به لام ئه شكه وت كه هيمايه بۇ كه سانى زالم و خراپ، كه سانى سته مكار، چاوه له و رپنكراوه كان زيت ده كه نه وه و پيگه يان پڤ نادن ئه و گوڧرانكار يه بكن.

له كوئايى شيعرى (ئهم كوله كانه ئه شكينم) ده ليئت :

ئهمه باوه رى منه ئهم كوله كانه ئه شكينم

په نجه ره ژه نكاويه كان ئه وه رينم

خوم ئه خزيمه مندالدى به هاره وه

لقى خور ئه كه م به شنه به سته كانم

بزماريك ئه كوتمه ئه و تابوتانه ي

كه له ژير شه خته ي پارا

چاويان زيته زيتيى (هه لمهت، 200، ل49)

شيعرى (ئهم كوله كانه ئه شكينم) يه كيكه له شيعره جوانه كانى هه لمهت، شيعريكي ياخي، ياخي له هه موو شته كانى ده وره به رى، ياخي له بيروپا كوئه چه ق به سته وه كان، ياخي له ديارده باوه كان، پي وايه كه مرؤف خاوه ن راستى بوو، په ياميكى راست و پر راستى پڤ بوو ده نيئت سل نه كات په يامه كه ي به مرؤفايه تى بگه يه نيئت و ئازادانه بير بكا ته وه، روبه روى كوئت و پيگريه كان بيته وه، كوله كه كان بشكينيئت كه وه كو رهمز به كار يه يئاوه بۇ ئه و كوله كانه ي بيلالى حه به شى به نه ينى بانگى تيدا داوه، شاعير ناترسيت و ئهم كوله كانه ده شكينيئت و به ئاشكرا بانگ ده دات، پروايه كى ئه فسانه ييش هه يه كه گوايه رؤحى ديؤ له ناو كوله كه دايه كه س نا نيئت ئه و كوله كانه بشكينيئت ئه گينا رؤحى ديؤه كه ديته ده رى و غه زه ب بلاو ده بيته وه، به لام هه لمه تى ياخي و نوپخواز ئه و كوله له يه ده شكينى و به گز ديؤ و بيروپا ئه فسانه ييه كه دا ده چي ته وه، په نجه ره ژه نكاويه كان، كه مه به ستي شتى كوئن و بيروپا ژه نك گرتوى به سه رچه ده بانوه رينيئت بۇ ئه وهى روناك بيته وه شتى نوئ و جياواز له وانه ي پيشوو بينيئت و لقى خور ده كات به بزمار ئه و تابوتانه كون ده كات كه له ژير شه خته ي سالى پيشودا چاويان هه ر زيته زيتيى، ئهم هيمايه (چاوى زيته زيتيه تى) ئامازه به بۇ بيدارى و به ئاگايى، واته هيشتا نه خه وتوه وه هوشياره، هه لمه ت شته كوئن و سواوه كان به تابوتيك داده نيئت، بيگومان تابوتيش كه سى مردوى تر ده خريئت، واته بيروپا كان به سه رچون، به لام زيته ي چاويان ديئت ئهم ده يه ويئت له ناويان به رپت، به واتايه كى تر شته كوئه سواوه كان، بيروپا كوئه كان به سه رچون، به لام خويان نادن به ده سته وه بوئه هه لمه ت ئه و تابوته بزمار رپت ده كات هه تا ئيتر به ته واوى بمرن و رپنكايان لڤ بگيريئت نه توانن يينه ده ره وه.

2- دهست و په نجه:

يه كيكى تر له ئه ندامه كانى جهسته يى مرؤف كه له شيعردا زور باسى كراوه و گرنكى پيدراوه (دهست) ه، كه چه ندين ماناو مه به ست له خو ده گريئت، به و پييه ي" هه موو ئه ندامه كانى جهسته يى مرؤف ييش ده توانن روللى زمانى جهسته بينن، به لام ئه و توانايه يى ده ست هه يه تى زور له وانى تر زياترو چالاكتر و كاريگه تره" (الجاحظ،، 1968، ص77)، به لام ئامانجى ئامازه كان به پيى جوورى جولاندىن و به كار هينانى ده گوڧريت، هه نديچار ماناى خو شه ويستى و هاوسوزى ده گه يه نيئت، هه نديچارى ديكه وه كو هه ره شه و ترساندىن به رامبه ر به كار ديئت، هه نديچار ئازارت ده دات هه ندي كاتى تر ئاراميت پڤ ده به خشيت، زورچار ئامازه به بۇ شه ر و ئاشتى، كاتيكت دوو كه س يان دوو لايه ن شه ر يانه ئاماده نين ته وقه بكن يان ته وقه بكن و كوئايى به كيشه كان به يينن و ئاشتبنه وه.

هه لمه ت له شيعرى (خه ونيكى دوور) دا ده ليئت :

تو ئهى كچه خه مباره كه خه مبار مه به

رؤژى دادئ هه ر دارىكى قه راغى وه ندى

بۇ ھەزاران زۆردار دەكرين به سىداره
جا ئەو ساته تۆش منال بهو
قورپو لمى وهندم تىگره له بهيانى تا ئىواره
من وهك دايكت داخت ناكه م
من وهك دايكت لىت نادمه
دهستهكانت دهليسمهوه

تير تير ناو دهتم ماچ دهكهم (ههلمهت، ۲۰۰۵، ل 219)

ههلمهت ئەم شيعرهى بۇ كچيك نوسيوه كه خوشى ويستوه وهكو خوى له ديوانهكهيدا پيشكەشى كردوه بهناوى (ا - م) لهكوتابى شيعرهكهدا ئاماژه بۇ ئەوه دهكات، هههچهنده ناخوشى و خهمت زۆر دى، زۆر زولم وستهتم لىكرا، بهلامر پۇژيىك دىت كوتابى بهسته م و زۆردارى بهپىرئيت، ههه دارىكى قهراغى روبرارى ئەلوهند دهن بهسىداره بۇ زۆردارهكان، زۆردار نامىن، بويه خه ميار مهبه، تۆش ئەو كاته ئەو ستهمهى لهمناليدا دايكت لى كرىت، كوتابى دىت، تۆش وهكو جارار يارى بهقورپو لمى ئەلوهند بكه، و مهترسه كهس پىگرىت لى ناكات، دايكت لىت نادات، يارى پى بكه قورپ و لمم تى بگره من هىچت لى ناكه م داخت ناكه م (دهستهكانت دهليسمهوه). له م شيعرهدا دوو ئەندامى جهسته بهشداردهبىت كه برىتين له زمان و دهست (دهست لىستنهوه) كه بهپى دهقى هاتنهكهى ماناو واتاكهى دهگورپىت، لىرهدا ئاماژهيه بۇ خووشويستى كهسى بهرامبهه تا ئەو رادهيهى دهستى ماچ دهكات و دهشيلسىتهوه، بهتايهتتى له م بارودوخهى شاعيردا كه خوشهويستهكهى دهستى قورپ و لماوييه، واته پيس بووه كهچى ئامادهيه بيلىسىتهوه ويىخوات و لىشى توره نايىت كه يارى به قورپ بكات، چونكه عاشقى بووه وخوشى دهويت، دواتر تير تير ناو ده م ماچ دهكات، كه ماچ كرىنىش ههه زمانى جهستهيه و هياميه بۇ خوشهويستى.

لهشيعرىكى تردا دهلييت :

تاوهكو وشه ون بوهكه بدۆزمهوه

له ئىوانى وشه پىرۆزهكانى

سهه رپوى مپۆوى خه م و

بهرزايى مناره ههلهچوهكانى

ئىوانى ئەستىرهى ئاسمان و زوى دا

لهو گهشته دوور و دريژانهما

دهستى ئادهمم دى لهژير چهنهى

پهشيمانى رهشى خويدا

حهوا به زهنگۆلهى فرميسكه تاساوهكانى

بۆى ئەشورى (ههلمهت، ۲۰۰۵، ل 40)

(دهستى ئادهم لهژير چهنهى) ئەم كاره ، ئەم جوهره دانىشتنه ئاماژهيه بۇ بىن دهسهلاتى، دۆش دامانى، خه ميارى، پهشيمانى. ههلمهت له م شيعرهيدا ويستويهتتى بهشيوازىكى سورىاليىزمى ههست و مهبهستهكانى وىنابكات، گهشتىكى دورو دريژى كردوه بهشوپن وشه ونبوهكهدا دهگهريت، لهناو وشه پىرۆزهكانى مپۆوو وو لهگههله بهرزايى مناره ههلهچوهكانى ئىوان ئاسمان و زوى بۆى دهگهريت، لهو گهشتهدا ئادهمى ديوه دهستى لهژير چهنهى دابووه، پهشيمان بووه لهوهى حهوا بهسهريدا هيناهه، لهوانهيه پهشيمان بىت لهوهى هاتۆته سهه زوى، حهواش بهزهنگۆلهى بهئەژنۆى فرميسكه تاساوهكانى بۇ دهشورىت، واته بۆى دهسرىت.

له شيعرى (سهههتاي خهويىكى تر)دا دهلييت:

خۆزگه ههزار دهستم دهبوو

ئەوسا به ههه ههزار دهستم

توند باوهشم پياتا دهكرد

تۆم به تهنيا بۇ خۆم دهبرد(ههلمهت، ۲۰۰۵، ل 184)

(باوهش پياكردن) زمانى جهستهيه، ئاماژهيه بۇ چهزو خوشهويستى بۇ بردن و داگيركردنى ئەو كهسه، يان ئەو شته بۇ خۆت و نههپلىت كهس بيات، ههروهها هياميه بۇ پيشاندانى ههست و سۆز و خوشهويستى بۇ ئەو كهسهى باوهشى پيدا دهكەيت. ههلمهت گلهيى له م سهدهيه دهكات، كه ئەوين و خوشهويستى نهماوه، سهدهى گولئى نابلۆنه، دواتر خۆزگه دهخوازيت سۆزو

خۆشهويستى بگه پېتته وه، خۇزگه ده خوازېت له جياتى دوو دهست هزار دهستى ده بوو بۇ ئەوهى به ههر هزار دهسته كهى توند باوهش به خۆشهويسته كهيدا بكات و بيات بۇ خۆى و هيچ كه سېك لېى نزيك نه بېتته وه به ته نها ههر هى خۆى بېت.

له شيعرېكى تر دا ده لېت:

ده فيرمكه چۆن په پولهى زامه كانت

به ره لاي باغى ئاسۆ كه م ...

گه ر پوو بارى باسكه كانت ئاگرېش بن

من چه ز ده كه م په نجه كانمى تېژه نم (هه لمهت، 200، ل 220)

(په نجه تېژه نين) زمانى جهسته به و هېمايه بۇ ئاگادار كردنه وهى كه سېك به مبهستى بن دهنگ بوون يان به پېچه وانوه بۇ ئەوهى كه سېك به خه يته قسه و بيجولېنېت په نجه به كى تر ده ژه نيت، هه لمهت داوا له خۆشهويسته كهى دهكات فيرى بكات چۆن زامه كانى به ره لاي بكات و بفرن و لېى دوربكه ونه وه به ره و باغى ئاسۆ برۆن، دواتر چه زدهكات په نجه كانى له باسك و قۆلى بژه نيت، ئەو هيچ ناترسېت و سلیش ناكاته وه له وهى باسكه كانى ئاگرېن، واته مه تر سیدار بن و په نجه كانى بسوتېن و ئازاريان پڅ بگات.

۳- ليو :

ليوبش وه كو ئەندامېكى ديكه كه به هۆيه وه بزه و زه رده خه نه و پېكه نين دروست ده كه ين، هه ريه كيكش له مانه ئاماژه ي خۆيان هه يه، كه په يامېك، يان مه به ستيك به كه سى به رامبه ر ده گه ين، جگه له وهى جوانى وسه رنجرا كيشى به پورى كه سه كه ده به خشن، چونكه "زه رده خه نه گوزارشت له كۆمه لېك هه ست ونه ستي هه مه جور دهكات، زه رده خه نهى شهرم هه يه، يان دلخۆشى و خۆشحالى، يان شاراوه يى وه كو ئەوهى مۆناليزا، يان دروستكراو يان گالته جارى، يان زه رده خه نهى بيزارى (الابتسامه البائسه) كه له كاتى به ده ختى و شكست هېناندا دېته سه ر ليو" (ليو، 1997، ص 172)، به لام به شيوه به كى گشتى زه رده خه نه ئاساترين و خيراترين رېگايه بۇ سه رنجرا كيشانى كه سى به رامبه ر و نزيك بونه وه لېى.

هه لمهت ده لېت :

ئه گه ر بلېم : ياره كه مم خۆشه وه ئ

ده مده ن له دار ...

هه موو رۆژئ فيرعه ونى شار

هه زاران جار

ده مدا له دار

قه ده غه يه خۆشه ويستى ..

قه ده غه يه خه نده و پرسيار .. (هه لمهت 200، ل 272)

(خه نده) ئاماژه به بۇ دلشادى و خۆشحالى، ده ركه وتى ئەم شيوه هېمايه له سه ر ليوى مرؤف نيشانهى دلخۆشيه، به لام لېره دا له شاعيران قه ده غه كردوه، شاعير باس له زولم و سته مى سه رده مى حوكمرانى به عس دهكات، كه فيرعه ونېكه هه موو خۆشه ويستيه كى لڅ قه ده غه كردون، ناوېرن بلېن شاره كه م خۆشه ويته، يان بلېن ياره كه م خۆشه ويته، حاكم و فيرعه ونى شار له جياتى جارئ هه زار جار دهيدا له دار و ده يكوژېت، پرسيار و زه رده خه نه ش قه ده غه يه، لېره دا شاعير بن ئەوهى وشه ي (ليو) به كار بېنېن، ئەر كه كه ي يان بلېن دۆخه كه ي به كار هېناوه كه (خه نده) به.

له شيعرى (هه لبه ستيكى تازه له چه ند پشكۆيه كى سوور) دا ده لېت:

چه ند پشكۆيه كى شينم خسته ناو چنگى دلمه وه

زه رده شت ويستى ليم زه وت كات

ووترم: زۆر پېوستمه

ئه مه وه ئ چه ن ووشه يه كى لڅ دروست بكه م

ووتى: ووشه ت بۆچيه؟

ووترم: هه لبه ستيكى تازه ي پڅ ئەنووسم

له سه ر تروسكه ي مۆمى

دانه گيرساوى ئاره زووما

پىكەنى و به تورپه ييه وه ووتى:

ئەگەر نوسىت فوويهكى لى بکه

با خۆلەمىشى كەپروى

سالگارى چۆك شكاوى

له قبرا چه قيوى پيوه نه مینى (ههلمهت، ۲۰۰۵، ل 63)

ههلمهت دهيه ویت تازه گهري بکات، به وشهى نوئ بدویت، پشکۆيهک ده گریت به دهستيه وه كه هيمای روناكى و گر و تينه لای زه ردهشت و په يره وانى، كه ناگر ده پهرستن و ناگر لايان پيرۆزه، دهيه ویت پشکۆيهكى لى زهوت بکات، شاعيريش ده لیت: زۆرم پيوسته تکیه لیم مه به، ئەمه ویت چەند وشه يه كى لى پىكبه پىنم و به هۆى وشه كانيشه وه ههلبه ستيكى تازه يى بنوسم ... ليره دا وشه ي (پىكەنى) ده چپته خانه ي زمانى جهسته وه، چونكه به پىي دهق و بارودۆخه كه ي واتكانى ده گۆرپىن، بۆ نمونه پىكەنين هه يه مانای دلخۆشى و شادى ده گه يه ئیت، هه ندى جارىش به مه به ستي توانج بۆ گالته پىكردن به كه سىك يان ئاخاوتىك پى ده كه نين، واته ئاماژه ي (ئەرىنى و نه رتى) هه يه، به لام ليره دا ئاماژه يه بۆ گالته پىكردن، ئەوه تا به تورپه ييه وه، به رويه كى گرۆو تورپه يى ده لیت: ئەگەر نوسىت فويهكى لى بکه خۆلەمىشى كەپروى سالانى زوى له سەر لاپیت، واته شتى نوئ بنوسه با شته كۆنه له قورا چه قيوه كانى سالانى زوو نه ئیت، شته كه پرواويه كان دووباره مه كه ره وه، بىگومان له نمونه كه دا راسته وخۆ ناوى (ليو) نه هاتوه، به لام ليو هۆكارى دروست بوونى ئەو بارودۆخه يه.

۴- دەم :

به يه كىك له ئەندامه گرنه گه كانى مرؤف داده نریت بۆ گوزارشت كردن له زمانى جهسته، دەم ليو و ددان له خۆده گریت، كه سه رچاوه ي زه رده خه نه و پىكە نينه، ئەمانيش گه شى و جوانى به پوى مرؤف ده دن، شاعيران زۆر باسيان له دەم و جوانى و بچوكى دەم كرده و چواندوو يانه به خونچه ي گول، جگه له و جوله و هيمایانه ي به دەم ده كرىت و هه ريه كه مانايه كى تايبه تى خۆى هه يه، له تيف ههلمهت له م شيعره ده لیت :

ئەگەر مژى ماچى خه ستم نه گاته تۆ

ئەگەر چۆله كه ي ههلبه ستم نه گاته تۆ

لیم ببوره

رېگا دووره ئامۆزا گيان

ئەگەر دەم دريژ بکه م بۆ دەمى تۆ

ئەيقرىنين ئامۆزا گيان (ههلمهت، ۲۰۰۵، ل 301)

(دەم دريژ كردن) زمانى جهسته يه، ئاماژه يه بۆ پيشاندانى خۆشه ويستى، و بۆ نزيكبوونه وه له كه سى به رامبه ر، شاعير دەمى له ئامۆزا كه ي نزيك ده كانه وه ده يه ویت ماچى بکات، به لام رېگري زۆره و ناهيلن، بۆيه ده لیت : لیم ببوره تاوانى من نيه ئەگەر ماچه خه سته كانم له گه ل ههلبه سته كانم نه گات به تۆ، تاوانى كه سانى ناحه ز و رېگري نه ياره كانه كه خۆى له داب و نه ريت و كلتوردا ده بينتته وه.

له شيعرى (دواپريار) هدا ده لیت :

هه ژاره كان ئەگەر نه بووم به په له هه ورى خوین و

ده ستي عه شقى خۆم نه ئالاند

له گه ردنى كه ژ و كيوى ئەم شاره

شيعره كانم تف رېژكه ن و

لقى دارى به پروويه كم بۆ بکه نه سیداره (ههلمهت، ۲۰۰۵، ل 132)

(تفكردن) به يارمه تى دەم و ليو و زمان ئەنجام ده دریت، واته ليره دا راسته وخۆ وشه ي دەم نه هاتوه، به لام له ده مه وه ده رده چپت و به هۆى ده مه وه (تف رېژ) كردن دروست ده ئیت. له ناو كلتورى ئيمه ي كوردا شتيكى ناشيرين و نه شياوه "نه فره ت و تورپه يى و وه رزى، پيشان ده دات، مانای ريسوا كردن ده گه يه ئیت" (شېخانى ۲۰۰۹، ل 88)، واته ئاماژه يه بۆ جيتودان به كه سى به رامبه ر، يان زۆر جار بۆ وه لام دانه وه ي وته، يان كاریك، كه به دل بيسه ر نه ئیت ئەنجام ده دریت، ئەم زمانى جهسته يه وه كو بى رېزيبه ك به رامبه ر كه سه كه، ئەنجام ده دریت، ئەوه تا ههلمهت خۆى ده كات به قوربانى بۆ هه ژار و چه وساوه كان و ده ئیت به په له

ههورىكى خويىن تا خزمهتى ههژاران بكات، قسهو شيعرهكانى له خزمهتى گرفت و خهमेكانى نهواندا دهبيت، دواتر دهلييت: نهوانهى من دهلييم نهگه رانهبوو نهگه راستم نهگرد نهگه رانهبوو له خزمهتى ئيوهده نهبوو شيعرهكانم تف رپژ بكن، واته نهفرهتى لى بكن ريسواى بكن، خوشى بكوژن و لقي دار بهروويهكى بۇ بكن بهسپداره.

له بهشيك له شيعرى (نهم كولهكانه نهشكيتم) دهلييت:

روله تو بۇ نهوئنده لاسارى

چهندت پى نهلييم ويئه له زوقم دروست مهكه

فيكه له كچى هاوسپيكه مان مهكيشه (ههلمهت، 2000، ل 52)

(فيكه) هيمايه بۇ بانگكردن، يان تاگاداركردنهوه، ههندي كاتيش مانايهكى نهريني دهگهيهيت دهچيته خانهى جنيو و قسه پى وتنهوه، يان بۇ دهستپيكردن و كوئاي هاتى پيشپر كى بهكارديت، ههلمهت باسى منالى خوى دهكات، كه دهشيت منالى زوربهى منالانى تريش بيت، كه سروشتى خوى كهسيكى بزبو بو، دايكى زوو كوچى دوايى دهكات، نهم كوچه زور كارىگهري نهريني بهسهر ههلمهتهوه بهجى دلييت ههميشه ناموزگارپيهكانى ديتنهوه بهر گوپى و له زوربهى شيعرهكاندا پهنكى داوهتهوه، نهوئا ليرهشدا دهلييت: روله نهوئنده لاسارى مهكه، ويئه له زوقم دروست مهكه، فيكه لهكچى هاوسپيكه مان مهكيشه، هيمايه بۇ بانگكردن، واته دهيهويت كچه دراوسپيكه يان بانگ بكات و قسهى لهگه ل بكات، نهمهش بۇ كلتورو داب ونهريتى نهو كاته عهيه بوه.

له شيعرى (ووشه سوتاوه كان) دا دهلييت :

كپى و خاموشى خو له ميشيكى نه بينراوه

له دهلاقهى زامهكانهوه

ههناسهى زيان له رپگاكانا نه دزى

باوئشكى تاريكايى شهختهيهكى تهزيوو زبره

نهيهويت ميژوو بشكينى (ههلمهت، 2000، ل 46)

(باوئشك) زمانى جهستهيه، ناماژهيه بۇ ماندويهتى و هيلاكى و پيوستيت بۇ خهو و پشودان، يان زورجار بۇ نهوهى پيشانى بدهيت له قسه و تاخوتنى كهسى بهرامبه ر بيزار بويت، يان تاخوتنهكيت بهدل نيه يان بهلاتهوه گرنگ نيه، نهم كاره دهكيت و زوو باوئشك دهديت. بيگومان ويانكردى زمانى جهسته له شيعردا مهرج نيه رپك وهكو دهروهى شيعرييت و مروفهكان خويان نهو كارو كردهويه بكن، بوجى دهليين شيعر، چونكه بۇ گوزارشتكردن وباسكردى ديارده و شتهكانى دهروبه رمان جياواز له زمانى ئوتوماتيكى خهلكى ئاسايى دهديت و ويان يان دهكات، بويه زورجار شاعير كه رهسته و تهنهكانى دهروبه رمان به مروفه دهكات وسيفهتهكانى مروفان پى ده بهخشيت، زمانى جهستهش يهكبيكه لهوانه، ليرهده سيفهتى (باوئشك) ي داوهته پال تاريكايى، كه بيزاره ماندوه، بيزاره له ميژوو له شتهكانى رابردوو، بويه وهكو شهختهيهكى تهزيو و زبر بهگژ ميژوودا دهچيت و ميژوو دهشكينيت، بيگومان له نمونهكهدا راستهوخو ناوى (دهم) نههاتوه، بهلام (دهم) هوكارى دروست بونى نهو بارودوخهيه.

0- روو :

ههموو نهو جو له و هيمايه دهگريتهوه كه لهروى مروفهكهدا دهردهكهويت، نهوانيش بههوچى چاو، ليو، دم، ناوچهوان، برو.....، بهكوئى نهمانه روخساريكى شاد يان خهमार يان توپه يان زيز يان پيشان دهكات .

له خستنهرووى ماناي نهم نهندامهشدا شاعير دهلييت:

من ... لهههموو رپگايهكهوه ... بۇ لاي تو

ديم .. بۇ لاي تو ديم و

له روخساره زيزهكهتا ... خه مى ههموو مالهكانى

سهر كارپز بهدى دهكهمر (ههلمهت، 2005، ل 309)

(روخسارى زيز) نهم دهستهواژهيه كه ههلمهت بۇ رووى ئازيزهكهى بهكارپهناوه، خو شهويستهكهى رووى زيزه، دلتهنگه، پى نهوهى بدوي شاعير ههستى پى دهكات و لپى تپدهكات، نهزاييت نهوه زمانى جهستهيه، نهو رووه زيزه گوزارشت له ههلگرتى ههموو خه مى مالهكانه، بهلام ههر بۇ لاي نهويش دهچيت، ههرچهنده رپگاي زور و جوراوجور ههيه، بۇ لاي كهسى تر و شوپنى تر دهروا، بهلام ههلمهت ههر بۇ لاي نهو خو شهويستهى دهچيت، ههرچهنده روشى زيز و خهماره.

تهوهرى دووهر: مه زاندىنى ئەندامه كانى جهسته به كۆمه ل

لهم جورها ندا شاعير دهقه شعيريه كهى وهكو تابلويه كى جهسته بى دنوسيت، واته ئەندامه كانى جهستهى مروقى به كۆمه ل باسكردوه، له پر سهير دهكهين دهقه كه ههموى به زمانى جهسته ده دوئ "جهسته به خشه ريكى رۆشنيبرى وكتورى فره لايه نه، ده قيكى ده رپراوه ده توانين بيخوينينه وه وهيماو گرئيه كانى بكهينه وه، چونكه پرۆسهى داهينان، جگه له ته قانده وه و ده رختنى شته چه پينراوه كانى ئەم جهسته به هيچى تر نيه" (عبيد، ۲۰۰۸، ص 28)، كه واته جهسته ئەوهى له ناخيدايه و شاردويه ته وه ئەيدركينى بۇ ئەوهى پرۆسهى داهينان لاي شاعير بگاته لوتكه.

زمانى جهسته ده رپرينى ههست و ناخى كه سه كانمان بۇ ده رده خات له شوينى زمانى قسه كردن به زمانى جهسته پيمان ده لئيت، كه دلخوش و شادن، يان خه مبار و به تازارن، پيمان ده لئيت گه شيين و خوراگرن، يان ره شيين و نائوميڊ وي و ره ن، پيمان ده لئيت ههز به بينين و ديديارمان ده كه ن، يان بيزار له روخسار و به يه كگه يشتمان له وانه يه هه ندى كاتيش زمانى جهسته پاستگو نه بيت له گه لمان به تايه تى بۇ ئەو كه سانهى ده توان ههسته كانى خويان بشارنه وه و بتوانن نواندن بكه ن، هه رچه نده لهم كاتانه شدا كه سانى شاره زا و ليزان لهم بواره دا ده توانيت له يه كترين جيا بگاته وه.

سهره تا بهم شعيرهى شاعير دهست پنده كهين به ناو نيشانى (له هو لى سينه مادا):

كچى جوان ته نياى لوج ئەى به ژن وهك پهرى

ئەبينم به گهرمى نيو نىگام تر ئەگرى

ئەو چاوه كالانه ت برپوه له رووى من

له ليو تا بزه يهك كه وتوتته شنه شن

بزه يهك كه پر له تيشكى تاره زوو

ئەيه وئ وهك ناسياو له گه لئا يتمه دوو

ئەيه وئ سهرنجم پاكيشى بۇ لاي تۆ

روو كه مه په يكه رى زيوينى بالاي تۆ

دل تهر كه م به شيلهى ئەو كۆلمه گه شانته

پرشنكى ئەو قزه زيرينه په خشانته

ئەفسونى ئەو دهست و په نجه پر ورشانته

ناسكى و سپيتى ئەو پشت و ناوشانته

ئەى به ژن كه له گه ت بى گومان تۆ جوانى

وهك تاسهى يادى خوش هيواي دل گورانى

به لام من تاورهى تاريكى ژيانم

جوانى تۆ كار ناكات له دل و گيانم

جگه ئەو كچۆله خوين گهرمه قزخاوه

كه ئيستا ليم دووره زويره توراوه

هيچ شوخى رووناكى نابه خشى بهم چاوه

تاره زوو ناخاته ئەم دلە شياوه (هه لمه ت، ۲۰۰۰، ل 24)

ئەم دهقه له سه ره تاوه تا كۆتايى پشتى به زمانى جهسته به ستوه، وه سفىكى جوانى هو لى سينه مامان بۇ دهكات، لهم دپره شعيرانه دا زمانى جهسته دپته قسه، شپوه و جولانه وه كان بى ورته ههسته كان و تاره زوو وه كانمان بۇ ده گوزنه وه، باس له كچيك دهكات به ته نيا له لوجى هو لى سينه ماكه دا دانىستوه به ژن وبالاي زور جوانه وهك پهرى وايه، بى ئەوهى بدويت يان هيچ قسه يهك بكات به زمانى جهسته چه ندين په يام و رسته تاراستهى شاعير دهكات، به هو لى زمانى جهسته وه ئەوهى له ناخيدا پيشانى ده دا وشاعير لپى تيده گات، بى ئەوهى يهك وشهش بدركىتت، نيو نىگايه كى گهرمى تر ده گرئيت، نيونىگايه كى گهرم تارمازه يه بۇ ئەوهى كه دل ت به كه سيكه وه يه يان تاره زوو ده كه يت سه يرى بكه يت، سه يرى ناكه يت و شه رم ده كه يت، چاويكى كالى پتوه يه برپويه تيه پوى شاعير بزه يه كيش سه رليوى شهنه دن دهكات كه شاعير ده لئيت : ئەو بزه يه پر له هه زو تاره زوو تارمازه يه بۇ ئەوهى بيم وهكو كه سيكى ناسياو و دوست بتدوينم و قسه ت له گه ل بكه م، ئەو بزه يه زمانى جهسته به ده يه وئ سهرنجى شاعير پاكيشيت بۇ لاي خو لى، ده يه وئ روو بگاته ئەو شوخه جوانه زيوينه، تا به شيلهى ئەو كۆلمه گه شانته دل تهر بكات. پرشنكى وزيرينى ئەو قزه په خشانته لپى بدات

دواتر زور بهوردى باسى لهش ولار وشيوهى ئەو كچه دهكات كه چەند سې وناسك وبالا بهرزە، ئەفسون و سىحرى دەست وپەنجەى سېتتى ناوشان و پشت مىل هيو و يادى خوڭ دەدات بەشاعير ئەمەش پەيام وناخى كچه كه يە بۇ شاعير، بەلام ئەم پەيامە ئەم هەموو نىگا و جوانيە هيج كار لەسۆز و دل شاعير ناكات، چونكه شاعير له تاريكى ژياندا ئاوارەو بى كەسە دل لاي كەسكى ترە، ئەو كەسە كچۆلەيهكى قز خاوى خوین گەرمە ئىستا لى دوورەو زويرە، لەشاعير توراوه، بەلام بىرى دەكات و هۆش و هەستى لەلايه تى .

له شيعيرىكى تردا به ناوى (بۇ كچىكى پى پەوى جوان)

ورد برؤ سل مەكه زەردە پەر خامۆشه
 ئەم رى بە بەتەنھا من و توى له كۆشه
 ورد برؤ دل من پر كۆلە پر جۆشه
 ورد برؤ پەرداخى تيبىنى بنۆشه
 سل مەكه له نىگاي پر تاسەو خرۆشم
 من به چاو شيرىنى جوانى تۆ ئەنۆشم
 بۇ كۆلمى وا ناسك تەمەنى وا گەيوو
 بۇ سنگى ئاوا قوت مەمكى وا دەرپەريوو

ورد برؤ سل مەكه ئەنوارم بنوارە
 له چاوتا متورفەى هەزاران راز ديارە
 ورد برؤ حەز ئەگرى له ناخى هەناوتا
 له لەشى زيويى ناسك و پاراوتا
 ورد برؤ لەگەلما بە نازى بىرە دوو
 بزەيهك پيشكەش كه به لىوى ئارەزوو
 پرشنگى هەلبكا له كەلى ژيانما
 تەزىكى پر لەتام بهينى بە گيانما
 جىم بىلى جا مەگەر هەر بگريم له تاوتا
 وىل بىم لەتەمى خامۆشى هەنگاوتا
 ورد برؤ سل مەكه زەردە پەر خامۆشه
 ئەم رى بە بەتەنھا من و توى له كۆشه(لەتيف هەلمەت، ۲۰۰۰، ل 17)

وا دەردەكهويت ئەم شوخە لەگەل شاعيردا بەتەنيا بەرپىگايە كدا دەرپۆن، رىگاكە چۆلە و كەسى ترى لى نىه، شاعير پى دەلئيت : ورد برؤ ، رۆشتن هئىما و ماناى خوى هەيه بە تايبەتى بۇ ئافرەت چونكه "جولەيهكى جەستەى گرنگە بۇ دەرخستى بارى دەرونى و ئەوهى دەيهويت بىدركىن، بەتايبەتى كات بەلەنجەولار دەروات، يان جۆرە جولەيهك دەكات بۇ سەرنجراكيشانى پياو، پياوانيش ئەم جولە و جۆرە رۆشتنە كارىان تى دەكات" (عيلان، ۱۹۹۰، ص 255). ورد برؤ، واتە پەلە مەكه لەسەرخۆبە، چونكه شاعير دەيهويت گفوتگوى لەگەل بكات و دەزانئيت كچه كه دەترسئيت، بۆيه دەلئيت : سل مەكه زەردە پەر خامۆشه و ئەم رىگايە تەنيا من و توى لىيە تەنيا من و توى لەباوہش گرتو، دوبارە داواى لى دەكات ورد پروات، چونكه دەرونى پر كۆلەو حەزدەكات بىدوئيت، ورد برؤ تيبىنى شتەكان بكة و لەنىگاي پر تاسە و خرۆشم مەترسە و سل مەكه، (نىگا) زمانى جەستەيه هئىمايه بۇ تاسە و حەزو ئارەزوو دواى شاعير بە چاو شيرىنى جوانى ئەو كچه دەنۆشئيت، واتە ئەوئەندە چاوى تى بپيوە وسەيرى دەكات شيرىنى جوانيەكى نۆشيوە. دواتر دپتە سەر وەسفرکردنى دەم و چاو و لەش ولارى كۆلمى ناسك و سنگ و مەمكى دەرپەريو، جارىكى تر دوبارە پى دەلئيت : ورد برؤ و سل مەكه من سەيرت دەكەم لىت دەروانم تۆش سەيرم بكة و لىم پروانە، لەچاوهكاتتا متورفەى هەزاران رازو نەينى ديارە، متورفە واتە شتىكى جوان و بى هاوتا، واتە لەچاويدا كه سەرنجى دەدات و لى دەروانئيت بەزمانى جەستە هەزارەها راز و نەينى دەدركىنئيت، لەدپرى دوايدا باسى گريان دەكات (گرىان) زمانى جەستەيه ئامارەيه بۇ خەم و خەفت، بۇ دلئەنگى و بىزارى، هەرچەندە هەندى جار لەكاتى خوڭشيدا دەگرين، بەلام ئەو كەمە و لەم سىاق و شوپنەشدا ئەو مەبەستە ناگەيهئيت، لىرەدا گريان بۇ خەم و دلئەنگيە مەبەستى لەوهيه حەزو ئارەزوو هەيه، بەلام نايدركينئيت ئەوئا حەز لەناخى هەناو و لەشى زيويى

ناسك و پاراوتا ده گرى، دوباره داواى لى ده كات له گه ليدا ورد پروات به نازوهه بكه وپته قسه و گفوتوگۆ له گه لى و بزهيه ك پيشكش بكات به لئوى ئارهزو (بزه) زمانى جهسته به ئاماژه به بۇ دلخوشى و ههست به خوشى كردن، بزه شپوهيه كى جوان و رويه كى رون و گهش به كه سه كه ده به خشيت، ئه گه ر ئه و بزهيه بكات پرسنگ هه لده كات له ژيانى شاعيردا و ته زىكى پر له تامر ده هيتتت به گيانيدا، جا من چى بكمه ئه گه ر به جيم به يلىت و زوو برويت و نه وه ستيت مه گه ر هه ر بگريم له تاوت، مه گه ر وپل بم له ته مى خاموشى هه نگاوه كاتتا له كو تايدا ديپرى يه كهم دوباره ده كاتوهه كه ورد برؤ و سل مه كه ئه م ريگايه هه ر من و توى له باوهش گرتوه.

ئه نجام

- 1- زمانى جهسته پانتايه كى فراوانى له زمانى نوسيندا داگير كردوه، به تايه تى به شپوهيه كى بهرچاو له شيعردا به ديده كرپت، كه هزر و هوشى شاعيرانى بۇ لاي خوڤى داگير كردوه. زمانى جهسته به يامتيكه راست و دروستى له خوڤى ده گريت، كه له ريگايه وه ده توانرپت پهي به نهيتيه شاراوه كانى ناخى شاعير بريت و زياتر له شيعرى غه زه لدا ده بينرپته وه.
- 2- مه رج نيه زمانى جهسته له شيعردا وه كو ده ره وهى شيعر هه ر مروفه كان وپناى بكن، له شيعردا زورچار ته نه كانى تر، شته كانى ترى ده ور و بهرمان به كه س ده كرپن و سيفه ته كانى مروفان پى ده درپت، له وان هه وپنا كردنى زمانى جهسته به بناوى ئه وان هه وه.
- 3- له تيف هه لمه ت يه كيكه له و شاعيرانه ي زور گرنگى به ئه ندامه كانى جهسته ي مروف داوه، جهسته زورترين ئاماده بوونى هه يه له شيعره كانيدا، كه سيكى ياخى بووه پى خوش بووه ده ستكارى شته تابؤكراوه كان بكات، ئه و شتانه ي كه زوركه س ناوړن باسى بكن، يان بچن به لايدا وشاعير هيج ئازاديه ك نابيتت له جهسته ي ئافره تدا نه پيت.
- 4- له تيف هه لمه ت له مه زراندى زمانى جهسته دا زوربه ي زورى ئه و جو له و شپوهيه كى به كار هيتاوه كه له رپى ئه ندامه كانى جهسته ي مروفه وه پيشان ده درپن هه رله (چاو، ده ست، دم، رو، ...) كه به هوى ئه مانه وه بارو لايه نى ده رونى و هه ستى كه سه كه پيشان ده دات.
- 5- له تيف هه لمه ت هه ندئ كات له رپى زمانى جهسته وه به شپوهيه كى شاراوه و ده مامكراو ره خنه ي له ده سه لاتى به عس گرتوه.

سه رچاوه كان:

كتيبه كان به زمانى كوردى:

- 1- دزه يى، عبدالواحد موشير. (2015) زمان و كه سايه تى. هه ولير: ناوه ندى ئاوڤر بۇ چاپ و بلاوكرده وه.
- 2- شىخانى، عه بدولوه هاب، (2009) فرهه نكي ئيديوم له زمانى كورديدا، هه ولير، ده زگاي موكران
- 3- فه تاح، محمه د مه عرف. (1990) زمانه وانى. هه ولير: زانكۆ سه لاهه ددين. چاپخانه ي دار الحكمه.
- 4- هه لمه ت، له تيف. (2005) ديوانى له تيف هه لمه ت. چاپى دووه م. سليمانى: چاپخانه ي شقان.

نامه ي ئه كاديمى:

- محمد امين، ئه ژين اكرم. (2014) رۆل (N.L.P) له به ره وپيشبردنى خوڤندى زانكۆيدا (ليكوئيلنه وه يه كى زمانه وانى ده رونى و ده ماريه). نامه ي ماسته ر. زانكۆ سه لاهه ددين.

كتيبه كان به زمانى عه ربه ي:

- 1- بيبز، آلان باربارا، (2008) المرجع الاكيد في لغة الجسد. ترجمه: مكتبة جرير، الرياض- السعوديه.
- 2- برباربايس، آلان. (2011) لغة الجسد. ترجمه: عبدالحكيم احمد الخزامي. القاهرة: دار الفجر للنشر و التوزيع.
- 3- بيبز، آلان، (1997) لغة الجسد. ترجمه و تحقيق: سمير شىخانى. بيروت: دار العربية للعلوم.
- 4- بيبز، آلان. (2011) لغة الجسد. ترجمه: محمد كامل عبدالحافظ. القاهرة: دار المصرية للعلوم.
- 5- الجاحظ، (1968) البيان و التبيين. تحقيق: عبدالسلام هارون. القاهرة: مكتبة الخانجي.
- 6- عبيد، محمد صابر. قصيري، فيصل صالح، (2008) اسرار الكتابة الابداعية: عبدالرحمن مجيد الربيعي والنص المتعدد، عمان، عالم الكتاب الحديث.
- 7- عيلان، محمد، (1990) السيميائية والنص الادبي. الجزائر: منشورات جامعة باجي مختار عنابة.
- 8- ميسينجر، جوزيف. (2006) المعاني الخفية لحركات الجسد. ترجمه: محمد حسين شمس الدين. بيروت: شركة دار الفراشة للطباعة و النشر و التوزيع.
- 9- هلال، عبدالناصر. (2005) خطاب الجسد في شعر الحدائث قراءة في شعر السبعينيات. القاهرة: مركز الحضارة العربية.

گۆڧاره كان:

- 1- زنجير، محمد رفعت احمد. (2004) لغة الجسد في الشعر العربي قراءة ادبية بلاغية نقدية. مجلة التاريخ العربي، اتحاد المؤرخين المغاربة، 29.
- 2- الجعافرة، ماجد، (2012) سيميائية الجسد في الشعر العربي القديم (عمر بن ابي ربيعة نموذجا)، مجلة الجذور، 32.

ملخص

لا تقتصر لغة الجسد على لغة التخاطب اليومي فحسب، بل تنعكس ظهورها في لغة الكتابة أيضاً، لذلك تميّز بحضور لافت و دور فاعل في الأعمال الأدبية سواء أكان عملاً نثرياً أم شعرياً. هذا البحث الموسوم بـ (إنعكاس لغة الجسد في الشعر الكوردي - لطيف هلمت نموذجاً) محاولة لعرض آليات استخدام لغة الجسد في الأعمال الشعرية لهذا الشاعر الكوردي المعاصر متخذين من المنهج الوصفي التحليلي وسيلة ناجعة لبيان دلالات لغة الجسد الكتابي في قصائده. أمّا خطة البحث فتتنقسم على مبحثين إثنين، تحدثنا في المبحث الأول عن لغة الجسد نظرياً، وفي المبحث الثاني وقفنا على دراسة تطبيقية للغة الجسد في النتاج الشعري للشاعر لطيف هلمت مسلطين فيه الأضواء على معانيها وما يكتنفها من دلالات.

Abstract

Title of the research is (Body language reflection in Kurdish poems such as latif halmat) body language does not appear in the spoken language only but it has a great role in written text. In this research we try to shed light on the body language in written text of latif halmat poems as an example. The method of this analytical research is descriptive, and it consist of two parts: the first part deals with the theory of body language, and the second part, practically, we highlighted the body language in latif halmat poems and show the main purposes.